

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Raze de speranțe.

Trăind între împregiurările între cari trăim, nouă Românilor din Transilvania și Ungaria rar ne este casa casă, masa masă și sărbătoarea sărbătoare.

Pe când alte popoare, libere și norocite în patriile lor, au vreme la zile mari să se veselească, să prăznuiască în felurite chipuri, noi putem cel mult să ne cufundăm în gândiri asupra luptei și suferințelor noastre, atât de asemănătoare cu luptele și suferințele cele din întâiele vremuri ale creștinismului, lupte purtate cu atâta eroism pentru răspândirea cuvântului lui D-zeu, până când acesta a fost dus la triumf!

Pe când foile altor neamuri mai cu noroc, aduc la sărbători ca cea a Nașterii Domnului, fel și fel de articlă de bucurie, de sărbătoare, bietele fol naționale române dela noi, nici chiar la astfel de zile nu-și pot scuti cetitorii de știri dureroase pentru inimile lor de Români. Si ani de zile trebue să treacă ca la o zi mare să aibă și ele un cuvânt de bucurie.

Nici sfintele sărbători ale Crăciunului din estan nu ne află, peste tot luat, mai bine ca în anii trecuți, când odată ne erau temnițele pline de bărbați de frunte, altădată erau temnițele mai goale, dar era furtună de neînțelegere între noi înșine, furtună care a sdrobit ca o grindină rea țarina, cât azi vedem o tristă pustiure în jurul nostru, — cel din estan însă, par că vrea totuși să ne fie și nouă mai cu noroc! Par că îngerul ei pazitor vrea să-i aducă luptei no-

stre naționale earashi frumoase daruri, de care să ne bucurăm apoi toți.

Drept cel mai frumos dar de Crăciun este pentru noi vesta ce ne vine din România, că cearta ce isbuinse între conducătorii Ligii Culturale acum un an, deodată cu certele dela noi, s'a împăcat cu desevîrsire: toți Români de bine se adună ear' în jurul bunului așezământ, care atâtea binefaceri a revărsat asupra păturei celei mai de pe la margini a neamului românesc. Pe ziua de 12 Ian. v. este conchecat la București un congres extraordinar al tuturor despărțimentelor Ligii, având a se pune toate la cale, ca înalta instituție să se ridice și să plutească ear' sus, precum în anii de mai nainte. Legăm frumoase nădejdi de aceasta.

Un al doilea lucru bun, ce-l putem privi ca un frumos dar de Crăciun pentru poporul român din aceste părți, este intemeierea nouei foi, „Tribuna Poporului“, la Arad, foaie ce pe zilele sfintelor sărbători se va afla pe masa cetitorilor. Sunt adunați în jurul acestei foi un însemnat număr de bărbați probați în focul luptei, și după a căror lucrare Români pot să nădăjduească ear' frumoase înălțări a luptei naționale.

Eată pentru ce Crăciunul de față totuși nu mai e atât de posomorit pentru noi, căci cele-ce se întemplă în viața noastră publică românească, fac să ne străbată în inimi nove raze încălzitoare de speranță și de îmbărbătare, și eată pentru ce astăzi mai veseli urăm iubișilor nostri abonați și cetitori:

sărbători fericite!

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Așa de rece.

Așa de rece și străin
Te porți de-apurarea cu mine —
Ce-ăs face să te încălzeșc
Pe tine?

O vîață am, și de-ăs putea
Pe rug cu drag eu 'ti-ăs jertfi-o,
Mă tem însă că, idol crud,
Tu n'ai primi-o.

Și fumul, ce 'ti-ăs înălță
Din rugul meu spre tămăriere,
Imprăștu-l-ai pe pămînt
Cu nepăsare.

Străin pe veci, dacă 'mi-e dat,
Se-mi fie dulcele seu nume,
Atunci de ce m'am mai născut
Pe lume?

Elena din Ardeal.

In umbra serii.

Lângă tupe înflorite,
În miroslor plăcut,
Stau percut, în umbra serii,
Și la ea găndesc tăcut...

Mii de stele-s risipite
Peste cerul clar, curat,
Si-o tăcere visătoare
Peste câmpuri s'a lăsat —

Si cum adierea noptii
Prin frunziș se scurge luna,
Așa visuri dulci, iubite,
Trec prin sufletu-mi senin...

Traian.

HORIA.

Eată câteva date din viața teranului erou care înainte cu 200 de ani, a cercat să ridice odată întreg poporul românesc asupra tiraniei de care era apăsat prin nemesiunguri.

Horia se chema după numele seu de familie Ursu Nicola, și numele Horia 'i-s-a dat de cără munteni pentru deosebita lui plăcere de a horă, de-a cânta, și pentru că cânta cu un farmec și putere atrăgătoare. La 1784, anul revoluției, era de 54 ani. Era teror iobag, dar om de-o deșteptăciune rară.

Reșinția în toată înima să nedreptățile mari ce se făceau teranilor, și ne mai putându-le suferi, și-a luat înima 'n dinți și-a plecat dreptul la Imperatul Iosif II (cel bun) să se plângă și să ceară ușurarea sortii poporului. A fost primit de Imperator și înca cu multă bunăvoie, ceea-ce pe Horia îl incuragiă, și venind acasă el spuse obștei că chiar voința Imperatorului este, ca să se răscoale contra asupitorilor nemesi. Vesta aprinsă odată

toate inimile; revoluția se începă, Horia fiind conducătorul ei, și se întinsă în scurtă vreme asupra Ardealului întreg; toate văile și colinele fură luminate de flacările castelelor nemesești aprinse, și toate răsunau de sunetul pintenilor nemesești și nemeșuților ce fugau măncând pămînt; numele lui Horia ajunsă a fi spaimă lor; de-l rostia cineva în glumă numai, lor li-se clătinău dinții în gură. »Horia bea la făgădău, domnii fug fără hînteu«, »Horea bea la crâșmă 'n deal, domnii fug toți din Ardeal«. — Si aveau de ce fugi. Un popor de sute de ani asuprit, supt ca de lipitori și vampiri răi, se scutura cu lipitori în spate ca să le strivească la pămînt!

Horia a plătit cu viața curagiul de-a se fi pus odată în fața tiraniei, și încă în niște vremuri când alte popoare mai luminate și cu bărbați mai învățați, nu cutează să o facă! El a fost prinț, dimpreună cu soții sei Cloșca și Crișan, și omorât prin tragere în roată, în piața Albei-Iulieia la 28 Februarie 1785, dimpreună cu Cloșca, după ce Crișan murise în temniță.

A fost ucis, dar săngele lui nevinovat și drept, a fost totuși primit pe altarul cel sfânt; a fost ucis, ca să se însăşimânte alții a-i urma pilda, dar dreptatea mișcării lui a fost simțită și recunoscută: Imperatul a dat sloboznie iobagilor a se muta dela un domn la altul, dacă nu le place, drept ce până aci nu-l aveau, și care în acele vremuri a fost pentru sărmân iobagi o mare ușurare a sortii.

Eată al cui este chipul ce-l dăm azi cetitorilor nostri.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Un cuvânt

în ajunul alegerilor de protopopi.

Sau publicat de foia oficioasă a Arhiepiscopiei gr.-or. române din Transilvania, în săptămâna din urmă, 6 concursuri pentru posturi de protopopi, dintre cari trei din comitatul nostru: Deva, Dobra, Orăştie. Alegerile sunt și se face prin Ianuarie—Februarie viitor. Iubiți cetitorii ai «Revistei Orăștiei» de prin tracturile numite, vor petrece sfintele sărbători ale Nașterii Domnului în chip foarte vrednic, dacă între altele se vor gândi bine și asupra acestui lucru, dându-i însemnatatea care 'i-se cuvine, și despre care ne vom spune și noi părearea noastră.

Intre comitatele locuite de Români, al Hunedoarei ocupă locul al doilea, în întreagă Ungaria și Transilvania, în privința mulțimii Românilor. Chiar după statisticile maghiare 9 la sută dintre locuitorii acestui comitat, sunt Români. Cu toate acestea, puține ținuturi împoporate cu de-ai nostri sunt mai rău tractate de către acest comitat; în puține locuri binele adevărat al poporației este călcat în picioare ca aici; în rari părți Români sunt împedeați în desvoltarea lor firească, cum sunt aci.

Căci rar ca aici, sunt puse în lucrare un număr aşa însemnat de fel și fel de asemăminti chemate a înăduși desvoltarea vieții românești!

In Deva, este preparandie de stat, cu limbă de propunere numai maghiară; este școală reală cu limbă numai maghiară; în Orăştie este colegiu reformat, cu limbă numai maghiară; în Hunedoara, școală civilă de stat, cu limba numai maghiară, și aşa mai departe, cu toate că chiar și în aceste orașe poporaționează este în mare parte română, și cu toate că legea poreclită a naționalităților prescrie anume că statul are datorină ca, între astfel de împregiurări, să pună ca limbă de propunere pe aceea a poporației care e în număr mare.

Și cu câte mizerii nu avem să ne luptăm în viața noastră de toate zilele, din pricina lipsei de bunăvoie a celor ce cārmuesc comitatul și cari n'au ochi pentru nici unele din lipsurile noastre, n'au urechi pentru tânguirile și păsurile bieților locuitorii. Ei știu să-și zidească numai palate, ca în povești dar pentru trebuințele poporației, ei, tot ca în povești, sunt: «n'aude, nu vede, n'a greul pămentului».

O singură fortăreață li-a mai rămas Românilor din acest comitat, ca și peste tot fraților lor din fericita Ungarie: este biserica și școala. Acestea sunt singurele din cari se mai apără contra cutropirei volnice. Dar și ele, durere, mai mult sunt întărituri în idee, decât în faptă. In idee, pentru că mai este asupra acestui nefericit comitat, par că și biciul alor ai nostri ar fi aplicat în chip dureros. Mai vîrtos ca în alte părți, aici s'au văzut protopopiate lipsite și întregi de ani, de firești lor conducători: de protopresbiteri, prin ce biserică a fost lipsită de un bun scut contra felurilor ibiri dușmane, ear' școala în atâta locuri a căzut chiar jertfa meșteșugirilor și viclenelor uneltiri ale vrășmașilor nostri.

Așa, de pildă, protopresbiterul Devei este vacant de vre-o 7 ani, al Hațegului de vre-o 5 ani, al Orăștiei de trei, al Dobrelui asemenea.

Nu știm ce îndeamnă la aceste trăgănări pe autoritățile noastre bisericești. Nu știm dacă ele cunosc mai deaproape ori nu stările noastre vrednice de plâns. De aceea nici nu bănuim pe nimeni. Una însă o vedem și o știm: dușmanii culturii și ai vieții noastre bisericești și nationale cucereșteră teren zî de zî, și cucereș și din pricina că sentinetele noastre firești: protopresbiterii, fiind protopresbiteratele vacante, lipsesc dela postul lor!

Au firear cu putință, dacă ar fi întregite toate amintările tracte cu bărbați într'adever «apă și bine merită pe terenul bisericeș și școlar» ca să se impună, într'un comitat cu un popor aşa de covîrșitor românesc, nume d'al de: Réthy, Téglás, Solyom, Hollaky etc.?

Fiear cu putință, ca atâtore școle cu limbă numai maghiară, și cu un spirit cu desevîrsire strînă nouă, să nu li-se creeze un contra-pond, dacă 8 protopresbiteri, ajutați de un cler numeros și, mulțumită Celui de sus, binisori luminat, și de un însemnat număr de credincioși, afirmându-se din ce în ce mai mult, li-s'ar pune pe toată linia acestora în față?

Vorba e numai ca căpeteniile noastre bisericești când la întregirea însemnatelor posturi de protopresbiteri, să stărue într'acolo, ca să ajungă întrinsele oameni luminați și devotați cu trup cu suflet bisericii și neamului lor! Purcezând altfel, fără voe, ba chiar împotriva voinței lor, mină apă pe moara contrarilor nostri, pe moara acelora cari și aşa sunt atât de tari, că abia le mai putem suferi greutatea apăsării lor.

Există oare iubire fără jalusie?

Această întrebare a pus-o de curând una dintre foile din Pesta cetitorilor sei, cu rugărea să-și dea care cum crede, părerea asupra acestui lucru. A primit mai multe răspunsuri, pe care le-a publicat de Crăciun, și între care e și cel următor:

* »Că poate fi iubire fără jalusie?« Dar este creangă fără foi? Este floare care și fără miroș să aibă preț? Îți poți închipu marea fără vîltori? Despre pasare cîntăreață ar scrie oare poetii dacă paserile n'ar avea glas? Poate-se despărți norul de umbra sa?

Iubirea e totul în lumea aceasta. E mai mult chiar decât lumea însăși. Căci în ea este și »cealaltă lume!« Cerul își are lăcașul în inima omului ce iubește, și iadul se aprinde tot din inima omului ce iubește. Raiul ni-l dă faptul că »Ea« e cu totul a noastră. Iadul îl aprinde cu flacări tremurul, că da de cumva este într'insa o părticică, un gând macar, care nu e al nostru!

Amorul pentru aceea e amor, că nu se poate împărți și pentru că nu vrea să împărță! Am cunoscut om căruia puteau să-i placă și 100 temei deodată; căruia 'i-a plăcut fie-

Am ținut să facem această mică privire peste stările din comitatul nostru peste tot, pentru că apoi să ne opriim nițel la tractul *Dobrei*, în care ca și în celealte cari sunt vacante, peste puțin timp, amșurat concursului publicat zilele trecute, se va săvîrși, cu ajutorul lui D-zeu, alegerea de protopresbiter.

Ne opriam la acest protopresbiterat pentru că șeful acestui tract, *care se mărginește cu eparchiile sufragane*, având atingeri cu preoții și protopresbiteri încă din acelea, trebuie să fie om care să poată reprezenta clerul tractual și archidiocesan, cu cuvenita demnitate; pentru că, în timpul din urmă, începînd a se ivi și pe aci unele unde ale șovinismului răsfătat, viitorul protopop, dacă e să nu perdem tot mai mult, trebuie să fie un bărbat care, în înțelesul principiului «principis obstat», să fie destoinic a li-se pună față, îndată la ivirea lor; pentru că aci, din hănicia credincioșilor, și mai ales a fostului protopop Crainic, se află o școală capitală română, a cărei existență fiind spin în ochii răuitorilor, devine îndoelnică dacă nu va fi fitorul cap al tractului, un om cu ochi de Argus, și care, pe lângă pricere, să poarte și un viu interes școalei.

Facem aceste stăruri, și ne exprimăm aceste dorințe, din cauza că, din mai multe părți ale acestui tract norocos în trecut cu sefi și, am primit și primim mereu vesti cari sunt apte a naște puternice îngrijiri în inimile tuturor oamenilor de bine ai bisericii și ai școalei noastre, și cari cu drept cuvenit au stîrnit o neplăcere generală între fiii bisericii.

E vorba anume, că administratorul protopresbiteral de acum Avram S. Păcurariu, acel om care la alegerile de deputați dietali, *călcând în picioare hotărîrile conferențelor naționale* și nesocind stăruințele foilor noastre naționale, a lucrat fără sfială și a îndemnat și preoțimெa să lucreze la reușita de deputat dietal a maghiarului Lázár Árpád, — acest om se vorbește că ar fi favorit din partea autorității noastre bisericesti din Sibiu de candidat al tractului.

Aveam fericirea a cunoaște pe toți membrii consistoriului archidiocesan, și tocmai pentru acest cuvenit nu suntem aplicati a da crezément acestei vesti, deși ni-să scris că însuși pomenitul administrator ar fi zis cu emfază, în ființă de față a multora, și într'un local public din Dobra, că chiar numai 2 voturi să aibă, și ori-cine să-l fie contra-candidat, verificabilul consistor archidiocesan — tot pe el îl va întărîl!

O altă vorbă e următoarea: «Fiind de față la acea masă și diregătorul deputatului Lázár Árpád, Ungurul încarnat Biró Albert, s'a sculat și a zis cu glas cam răstît: «Ori voiți ori nu voiți de protopop pe dl Păcurariu, tot el va fi protopopul vostru, căci Măria Sa (Lázár Árpád) va întrevînî prin fișanul dela Deva la E. Sa din Sibiu, pentru întărirea lui Păcurariu»...»

Am publicat întocmai cele-ce ni-să scris, numai înțînd seamă de onestitatea trimițătorului, care este o persoană vrednică de crezément, dar' am făcut aceasta cu multă durere sufletească, vîzînd din această vorbă cum din partea unor oameni ca administratorul Păcurariu, care se crede la adăpost prin distanță cea mare dintre Sibiu și Dobra, se ia îndeserit numele Archipăstorului nostru!

După cât cunoaștem și noi pe E. Sa Metropolit, ne vine foarte greu să credem, că stand I. Prea Sfintă Sa în tronul Archipăstoric, să poată cutare deputat dietal, ori cutare comite suprem, să ne denumească pe protopopii nostri, căci ce alta ar fi astă decât o denumire?

Au trecut aceste vremi, și ne măgulim cu nădejdea că trecute sunt!

Indosebi în tracturile din comitatul Hunedoarei, am zis, și o reperăm, să cer în frunte bărbați luminați, bărbați cu tragere de înimă către biserică și școală, bărbați cu durere pentru neamul lor, bărbați, cari pe lângă o deosebită lăpădere de sine și hotărîre, să aibă deplina încredere, stîmă și iubire a poporului încrezîntător, dacă e vorba, ca să nu ne strivească curentul zilei, și ca păstrându-ne viața, să putem ține pas cu lumea!

Nădăduim dar că atât Inalt Prea Sfîntul Metropolit că și Venerab. Consistor, la întregirea protopresbiterelor vacante din comitatul nostru, să vor conduce de interesele bine pricepute ale bisericii și ale națunii noastre, ambele mult cercate, și astfel urmând, vor intărî pe aceia dintre candidați, cari vor fi mai cuațificați, mai apti și mai bine meritați;

cari vor dobândi în măsură mai mare încredere credincioșilor, și cari vor da cele mai multe și mai mari chezeșii, că vor și se reprezintă oficial protopesc, și să țină față greutăților și zădutului zilei!!

Expoziție în Brad.

In 27 Decembrie st. v. (a treia zi de Crăciun), se va arangia în localul școalei gr. române din Brad o mică *expoziție de lucruri de mănu femeesti*, cum s'a aranjat la timpul seu în Hunedoara și Cugir. Terancele române din Brad și jur vor expune tot felul de țesuturi de casă, ear' o comisie de dame va hotărî care din ele să fie premiate. Se vor împără 40 coroane votate de »Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei« în adunarea sa generală de anul trecut. Expoziția se arangiază sub supravegherea doamnelor Aurelia Dămian din Brad și Maria Gligor din Baia-de-Criș, exmisse Reuniunii.

Luăm cu bucurie notiță despre aceasta și legăm bune nădejdi de reușita și a accesării expoziției, precum au reușit cele două ce i-au premers.

Petrecere cu joc.

Tot la 27 Dec. v. (a treia zi de Crăciun), se va arangia în hotelul »Central« din Brad o petrecere cu joc de tinerimea română de-acolo. Venitul e destinat pentru »Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei«.

care temeie adevărată; care avea 20 de ideale în aceeași vreme: unul între brunete, altul între blonde, altul între cele negre, altul între cele roșii. Ba doar și între frumoase femei cărunte. Dar' să iubească cu amor, numai pe una era în stare și acela!

Poftească și probeze ori-cine. Poftim și te amoresează în două femei de-odată. Ear' când vei crede că ești până la nebunie îndrăgit în amândouă, încearcă să-ți alegi pe una din ele. Dar' alegerea să fie necondiționată, definitivă. Pentru una să trebuiască să te desparți de ceeaaltă pe veci.

Ori-cât să te doară gândul despărțirii, și fie tălmăcirea acelei dureri ori-care, doar' milă, fie obișnuirea, ori lacrimile vîrsate pentru noi: în urmă totuși ne vom putea despărțî de una. Numai însă nu de aceea, pe care cu adevărat o iubim!

Nepuțința de a abzice de asta, lasă să înțelegem apoi totul. Această nepuțință e cel mai mare egoism. Înseamnă că «Ea» e și noastră, pentru totdeauna, întreagă, cu tot piculor seu de sânge, cu toate simțemintele sale! Am vîi ca cel mai ascuns gând al ei, al nostru să fie; pismuim cuvenitul ce sună altuia, privirea ce cade pe altul. Dacă zîmbescă, când nu la noi se uită, în inimă ne săgeată întrebarea: la cine gândește? pe cine vede? cui a dat această mișcare gingăse, dulce, a buzelor sale? Iam fura visul; am pândi să aflăm ce tradează, ce dă de înțeles baterea inimii sale; am dorit să o prindem oarecum,

pe veci, să o prindem spre a nu o mai slobozi, căci nici bunului D-zeu n'am da din ea nici o picătură! Am duce-o cu noi peste tot locul; nu ne-am lăsat de pe ea ochii nici-odată, pe nici o clipită. Peste tot locul suntem în cer acolo unde și ea este de față. Si am trage-o, cu noi în mormînt dacă simțim moartea în apropierea noastră. Ne sfîrșim bucuros pentru dînsa, dar' și dînsa să fie pe veci lângă noi. Ei, și ce e asta, dacă nu jalusie?

Un altul a răspuns în următorul chip:

Iubire fără jalusie? Cred că nu este, dar poate și să fie. Să vedem numai.

De aș vrea să lucrez cu asemănări, să sfîrșoi-o ușor; dar' să vorbim pe temeiul științelor naturale.

Dacă omul iubește, voiește să fie singur cu părechea sa. Dacă o altă figură, bărbat, femeie, se îmbulzește ca și treia între cei doi: amoresatul se supără mai mult ori mai puțin, după firea sa. Dacă e de-o fire foarte aprinsă, el va și omorî pe celalalt, dacă e de o fire moale, blândă, — pe sine.

In urma acestora cred că se poate spune, că da, iubire cu patimă, nu poate să fie fără jalusie! Nu la începutul iubirii, ci la mijloc ori la sfîrșitul ei se arată mai ales. Omul, dacă nu e măgar, totdeauna simte umbra figurii a treia; dacă e temetor, cu ochi buni, o și pândește. De altfel totul atîrnă dela natură și dela aceea, că — femeea cum să-i obișnuiește bărbatul.

Un amestec păcătos.

Ne este dat ca săptămâna de săptămâna să descooperim căte-o «ispravă» care de care mai ungurească în acest comitat.

Ca un rîu plin de nomol urit și pietri, eșit din alvia sa și amenințând să încea întregul câmp rodnic, se revarsă și peste ținuturile românești din comitatul nostru, rîul de tină al ungurisării.

Ne bucurăm, că oamenii de bine încep să ne dea tot mai mult mână de ajutor ca să descooperim relele, să le arătăm lumii, să putem vorbi despre ele, și să ne sfătuim cu toții ce ar fi de făcut, ca să nu se lătească tot mai tare urîtul nomol.

De astădată vom să vorbim despre ispravurile unui notar cercual, ce, orbit de încrezut în ticăloșia stărilor de lucruri din această țeară, a mers așa de departe, cum alții încă nu știm să mai fi mers.

E vorbă de comuna Bersău (dela Deva peste Murăș), care a rămas fără preot de vre-o 2 ani.

In parochie doreau doi înși să ajungă, un preot absolvent de teologie, și un alt preot, absolvent de cursul extraordinar. Cest din urmă în virtutea regulamentului bisericesc, n'are drept a trece în altă parochie, deci nu putea fi ales. Poporul însă il voia. S'au întemplat încordări neplăcute și alegerea nu s'a putut face.

Folosindu-se de neînțelegerile dintre oameni, și de aprinderea lor, notarul Kovordányi Mór se vîră printre oameni, și neavînd el nici în clin nici în mâncuș cu treburile lor bisericesti, le făgăduiește «ajutor». Si a făcut o prostie mai mare ca zidurile șurii sale. Eată anume ce ni-se scrie:

De lângă Murăș, Dec. 1896.

Pe când Consistorul încerca să îndrepteze lăpușurile pe calea lor bună, respingînd oamenii cererea de-a le da preot pe competentul ce nu putea fi trecut în altă parochie, notarului Kovordányi Mór îi plesnește prin minte să facă o cerere la ministrul! Zis și făcut. El în calitate de notar convoacă comitetul communal (1), nu parochial, ca să subscrive cererea făcută de dînsul și să o trimîtă la ministrul spre deslegare. Nu trece mult și ministrul răspunde întrebând că în adevăr oamenii cer „*preot de stat*“? La aceasta voimicosul notar convoacă de nou comitetul communal, dar' abia s'a adunat o mică frântură, cu care dl notar răspunde ministrului că *da, e adevărat!*

Ce va fi făcut ministrul, până acum nu se știe.

Atâtă știu și văd însă, dle Redactor, că poporul e aici, în cea mai mare parte, însărcinat de nebunul amestec al notarului în trebuile noastre bisericesti, cu scop de-a vîrăză între oameni.

„Noi, ziceau oamenii dela cari mi-am luat stirile, cerem ca dl notar să ne lase în pace și să nu se amestice în trebile noastre, ci cauțe-șii de cancelaria sa și așa destul de neglijată, și aducîndu-i aminte că atunci când a venit, și din metalurg la Măgura, cum era, de cerea de pe la Români curechiu și măluiau, a ajuns jude comunal acolo, ear' din jude comunal prin mijlocirea fostului prototitor Barcsay, s'a făcut notar la noi, unde a venit cu tot ce avea în spate, ear' aici s'a învățat și îngăsat tot de pe ale noastre spate, cu drept cuvenită, și nu strică, zarvă, ceartă! Casul e atât de scandalos, că îi stă omului mintea în loc auzind că se poate așa ceva chiar și în Tîră-Ungurească, unde multe se pot!

Trebue să cazi pe gânduri de e omul care face acest lucru, în toată firea, ori că ar trebui stropit cu nițică... apă la cap?

Eată lucruri asupra cărora, ca și asupra altor mulți, noi atragem luarea aminte a vicișpanului și a conducătorilor comitatului peste tot, despre cari credem că înțeleg ce e iertat și ce nu chiar și unușovinist, și trebue să roască când aud despre astfel de «bravuri» ale slujbașilor lor minori, — să-i scutire nițel din frâu, că prea le fac boacăne.

Ear' poporului nostru iubit, îi adresăm cuvintele frătești:

Nu vă lăsați orbiți de patimă și ură, și neîcăzurile noastre de casă să le îsprăvim noi între noi, cum ne-om pricepe și ne va ajuta D-zeu, dar' nici-odată, ori-cât de neîcăjiți am fi, să nu alergăm după ajutor la dușmanul nostru de obște, căci el se va folosi de asta și va lucra la perirea nu numai a celui contra căruia îi cerem ajutorul, ci și a noastră care i-l cerem, căci pe toți deopotrivă ne urăsc în inimile lor!

PACEA LUMII.

Deocamdată pacea lumii nu prea este tulburată prin întemplieri ca cele săngeroase din vara trecută, dar' totuși e o pace pe care dacă o privești mai deaproape, te iau mai curînd fiori, decât să te simți bine în mijlocul ei. Este întocmai pacea din ajunul unei furtuni teribile de vară, când natura încă numai tot adună, îngămădește la nori încărcați cu materii explosive, pentru că în ora următoare să descarce asupra pămîntului întreagă puterea lor sdritoare.

Așa și noi în Europa. Avem pace. Dar' o pace care îți dă fiori când te gândești la ce va urma în chip neîncungurat, după această »pace!«

Toate statele în cei din urmă 20—30 ani, au cheltuit sumele cele mai mari din venitele lor, pentru întărirea armatei și darea de cele mai bune arme în mâna ei. S'au înmulțit an de an în chip îngrozitor trupele și li-său dat cele mai rafinate arme și s'au învățat în chipul cel mai înaintat în meșteșugul potopirii altor armate, încât se zice cu drept cuvenit, că Europa este azi întreagă o casarmă uriasă, cu mai multe milioane de soldați înarmați până în dinți! Ear' când trupele acestea vor începe să se miște și să-și încerce puterile unele față de altele în două tabere mari, va fi o priveliște îngrozitoare, cum doar' nu s'a mai văzut! Si că aici e încă pace, e numai fiindcă și o parte și alta se teme să înceapă atacul, și și una și alta nu se crede destul de pregătită, că să fie sigură de înfrângerea contrarului, de aceea lasă să fie încă pace, o pace ce îngămădește mereu materiale aprinzătoare, ca cu atât mai teribilă să fie detunătura când se va da.

Ipocrisie.

*Când sănăti singuri, logodîți;
Vă ziceți Tu, căci vă iubîți;
Să i'n fața noastră, ipocrisi;
Vă spuneti D-Ta, smeriți. —*

*Apoi când nu vă mai iubîți,
Intors, pe-același ton mințipi;
În fața lumii: Tu, uniți;
Ear' singuri: D-Ta, răstîți!...*

Radu Rosetti.

In *Francia* a descoperit, de curând, un Francez un nou fel de tunuri, cu mult mai presus de tunurile cele de azi, numite Krupp, până acum cele mai bune. *Francia* bogată s'a și pus înădăta pe lucru, și cu cheltueală de vr'o 300 milioane, s'a apucat de fabricarea de nove tunuri, cu cari să-și înzestreze și așa temuta ei artillerie. Stirea însă a străbătut în afară și a făcut fiori reci mai ales Nemților din Germania, cari la vreme de primejdie, ei vor fi cei dintâi asupra căror să se măsoare puterea nouei arme. Guvernul german e hotărât să schimbe și el tunurile armatei germane, dar această schimbare cere o cheltueală atât de mare, de peste 200 milioane, încât nici nu cetează să vină în dietă cu cererea după atâtia bani! Si totuși o va face!

In Impărăția noastră se va face deasemenea înnoirea, care va costa ear' o sută de milioane, și după asta în toate țările pe rînd: care de care, nici una nu se poate lăsa mai jos; toate se pregătesc în chip înșorător de repede și scump, pentru teribila zi ce va urma acestei „păci” în liniștea ei aşa de asemănătoare liniei din ajunul unei fururi potopitoare de vară.

Alegerea de notar la Poiana.

Alegerea de notar la Poiana-Techereu s'a săvîrșit Luni în săptămâna trecută, într'un chip fără pereche de scandalos! Voința poporului a fost călcată în picioare în chipul cel mai păcătos de cără fisigăbirul Beke! A pus trei candidați de tot nesuferit și necunoscuți poporului; poporul întreg din 3 comune cu bărbăti de încredere cu tot, au părăsit sala și n'a vrut nimenei să voteze! Singur înv. Cibean din Poiana, năcăjît pe popor, a votat pentru ungurul Benedek Sándor și pe temeiul acestui un vot, pasa Beke (numai căciula turcească cu ciucur și lipsea), a declarat ales cu «unanimitate» pe Benedek. Bărbății de încredere și primarii au fost aduși cu gendarmi și silicii să subscrive protocolul. Vom publica o corespondență amănuntită.

Cronică scandaluoasă.

Lucru naibii. In »Tribuna« nr. 273 domnul △ face un reasumat biografic al înțemnițaților din Bocșa, cari ar fi ars un steag unguresc la 10 Maiu.

Unii dintre înțemnițații sunt oameni foarte săraci și susținători de familii. Datorința noastră — zice dl △ — ar fi dară să-și sprigionă și să le usuără greul vieții. Contribuirile eventuale s'ar putea trimite lui advocat Coriolan Bredicean la Lugoj.

Lucru frumos!

In nrul 275 al »Tribunei« însă, vine dl Bredicean și declară, că d-sa nu primește colecte, căci colectarea nu este permisă!

Lucru cu cunoștință de cauză!

Vin însă și dnii dela „Tribuna“ și zic, că colectarea e — permisă...

Lucru naibii! Eată de ce. Nu e mult de când domnia dela »Tribuna« parada cu apelul lor pentru nefericiții din Mehadiaca. Apelul a aflat răsunet în toate părțile locuite de Români și ajutoarele în bani nu au lipsit. Dar ce să vezi, »Tribuna“ nici până astăzi n'a publicat toate colectele, ear' pe timpul procesului Mehadianilor, încrezutul lor din Caransebeș li-a scris de trei ori și li-a telegrafat odată, după o parte din bani, dar răspunsul sunător ca 'n palmă.

Numai cunoșcând lucrurile acestea se pot înțelege cuvințele domnilor dela »Tribuna«, cari zic: dacă dl Coriolan Bredicean nu primește ajutoarele eventuale, le primim noi. și rugăm a n-i se trimită, căci acest lucru legea nu-l oprește".

Stie-mulțe.

Cu toată lumea! Când acum un an isbuținește »criza« la »Tribuna«, noii »șefi« se folosau ca de-o armă tare în contra »trădătorilor«, de tinerimea universitară, care, spuneau, e cu ei! Azi, după un an, și după ce n'a mai rămas nimic neocărit în inteligență română, după ce »leul« de odinioară Lucaciu a fost redus la o figură de compătimiț, arhiepii nostri dela unu până la unu creștini, luptătorii cei mai buni naționali isbiți, ne mai având pe cine »disciplina«, »Tribuna« a luat la refacere tinerimea universitară, și pe cei din Pesta i-a și »nimicit«, sănt, pentru ea, niște oameni pentru cari n'avea nici loc nici vreme să mai stea... oare nu e certă astă vrea

NOUTĂȚI

„Tribuna Poporului“ apare Luni, în mărima de 8 pagini, având în frunte cuvântul pe care inițiatorii sei, vre-o 25, îl adresează, subscriindu-l, cără public.

Comitetul „Reuniunii femeilor române din com. Hunedoarei“ a ținut Dumineca trecută sedință, în Deva, hotărind ca pe ziua de 14 Februarie să se convoace adunarea generală a Reuniunii, în care se vor face mai multe propunerile de un interes deosebit.

Producție teatrală în Orăștie. Tinerii diletanți români din Orăștie aranjază Joi, a doua zi de Crăciun, o producție teatrală în sala hotelului »La Leul de aur« (Csősz). Începutul la 7 ore seara. Venitul curat este destinat pentru procurarea de cărți, pe seama elevilor săraci dela școală română din loc.

Programul: 1. »Vlăduțul mamei«, comedie, jucată de: dl Petru Muntea (Vlăduț), Rusaliu Ionescu (Iftimie Sbircioiu), Alexandru Ionescu (Costică Șoimescu), d-șoara Lucreția Iancovici (Sevasta, mama lui Vlăduț), d-șoara Leontina Deneș (Smarandita, fiica lui Iftimie); — 2. »Surginguș«, cântec comic de V. Andrei, predat de dl Constantin Baicu; — 3. »Arvinete și Pepelea«, vodevil jucat de dl Demetru Martin (Arvinete), Ioan M. Corvin (Pepelea), d-șoara Lucreția Iancovici (Mandica). După preluarea, urmează joc.

Un tablou frumos. Un pictor din Viena, s'a hotărât să facă un mare chip pe pânză, care să înfățișeze una dintre cele mai frumoase scene ale petrecerii M. Sale Impărățului Francisc Iosif în România în toamna trecută. Ear' una dintre acele scene este și aceea, când pe câmpul dela Cotroceni, M. Sa Regelui Carol I. în fruntea armatei, primește pe M. Sa Impărățul nostru, dându-i raportul militaresc despre trupe. Clipa aceasta a stării față în față a înălților domnitor dinaintea oastei române, mai mulți fotografi s'au grăbit a o prinde în chipuri. De pe o astfel de fotografie pictor vienez a pictat un tablou mare, pe care a mers în săptămâna trecută însuși M. Sa Impărățul să-l vadă, și văzându-l i-a plăcut foarte, spunând că samănă foarte bine. Tabloul s'a trimis deja M. Sale Regelui Carol, dar același pictor va pregăti unul tot așa și pe sama M. Sale Impărățului nostru.

Noul episcop al Lugoșului, Dr. Dem. Radu, va fi sfînțit de episcop la 11 Februarie n. în ziua de trei ierarhi, în catedrala din Blaj, ear' instalarea sa în scaunul de episcop se va face în Lugoș la 28 Februarie a. c. Episcopul a fost săptămâna trecută de a cere cetățea Lugoju.

Castelul Iulia Hașdeu. Profesorul B. P. Hașdeu și-a zidit un mare castel în Câmpina. Cum bâtrânu învețat adooră și azi mai presus de toate memoria genialei sale fice Iulia, răposată la vîrstă de 16 ani, după ce dăduse dovezi neîndoioase de un rar geniu, — a dat palatului numirea de Castelul Iulia Hașdeu.

„Corporațiunea industrială din Orăștie“, își începe activitatea sa cu 1 Ianuarie 1897. Inscriserile în reunirea pentru ajutorarea bolnavilor se vor efectua zilnic începând de ameza dela 9—11 ore, după ameza dela 3—5 ore în localul reuniunii, strada Berăriei nr. 10.

Dar biserică. Di Márá László, mare proprietar în Demșuș, a dăruit pe seama bisericii gr.-or. din Salasul-superior un potir, disc, svezdă, copie și lingură, pentru împărtășirea Sfintelor Taine, în preț de 90—180 fl., drept suvenire de pie memorie a răposașilor sei părinți Márá Lörincz și Lukács Leontina, pentru cei i-se aduce și pe această cale multumite. Zacharia Muntean, paroch gr.-or.

Indreptare. Privitor la notița noastră din numărul 48 despre lucrurile urite ce s'ar fi petrecut în Almașul-de-mijloc, că s'ar fi spart ușa la biserică, pentru a putea intra preotul, — primul o lămurire, că adecă lucrul săa petrecut mai bland decum ne fusese scris nou. Preotul Hánchez venise să slujască; crăsnicii însă nu da cheia, spunând că e la alt om în sat, ca să nu se poată servi. După o așteptare prea lungă, da, s'a deschis ușa bisericii forțând încuietoarea, căci altfel preotul spunea că-și bat joc de el aducându-l și nelăsându-l în biserică. Încuietoarea s'a reparat înădăta earăși. Preotul Hánchez n'a mers pe nedrept, ci având și dînsul (și și preotul din Ardeu) îngăduință dela oficiul protopopesc. În urma neplăcutei întâmplării însă, d-sa n'a mers mai mult să servească în numita parohie. Nemulțumirea vine de acolo că Ardeu e prea departe de Almaș, e al patrulea sat,

și părintele Glodean și pe lângă asta mai are în administrare vre-o 2 parohii, așa că abia vreodată în lună de poate merge în parohie, pe când în comunele vecine și de tot aproape de Almaș, sunt preoți cari ar putea administra mai des și și poporului i-ar fi mai ușor a merge la dinșii când are trebuintă.

Matriculant — Jidan. In 15 Dec. a avut loc în comuna Grădiște (com. nostru) 2 alegeri de matriculanți. Una pentru comunele Grădiște și Hobita, alta pentru comunele Păucinești și Zăicană. Pentru comunele Grădiște și Hobita a fost ales tinérul Litsek Gyula din Grădiște; ear' pentru comunele Păucinești și Zăicană a fost pus cu puterea din partea stăpânirii de «magy. kir. matriculant civil»: știi cine? — Tordai Bertalan! Jidanul aruncat din sluja de notar al Denechului-mare, pentru multe »isprăvuri« patriotică, încât nici »drepți« nostri cărmuitori nu l-au mai putut copri și ierta! Acum eată! I mutat numai cu cățiva chiometri într'altele parte, și făcut — popă de legea nouă! Reprezentanța comunelor ce e drept a fost chemată la alegere, dar a ei voință nu a fost luată în seamă și astfel poporul amărât în suflet zicea: »La ce ne mai chiamă la alegeri, dacă nu ascultă de noi! Se auzau zicând: E foarte trist, ca un creștin și încă Român să se căsătorescă la... un Jidan!« Vai de noi sub ce legi am ajuns!

Inaintre. Din Viena ni-se împărtășește, că dl Dr. Aurel Tincu a fost de curând numit de asistent lângă profesorul Warnekros dela universitatea din Berlin. In 29 Dec. dl Tincu a și plecat la Berlin.

Intregire. Sunt rugăți să intregim mulțumita publică din Deva, tipărită în numărul nostru trecut: au mai solvit pentru acel concert încă dnii S. Horvat, procuror, 2 fl.; Serafin Olariu 50 cr., N. Stanciu 1 fl., — și s'e îndreptășit 2 cifre, anume că dl I. Șerban a dat 4 fl. 40 cr. nu numai 3 fl. 40 cr., eră dl I. Șerban a dat 1 fl. nu numai 20 cr.

O plângere.

Din Bistriță primim dela 7 locuitori români cunoscători de carte, o scrisoare mai lungă în care ni-se plâng asupra multor neajunsuri sociale și bisericești. Scoatem dintr'însa următoare:

Suntem, de Redactor, peste 450 familii române în Bistriță, peste 3000 suflete, și pe lângă parochia din Bistriță mai aparțin și filialele Vinda, Zsolna, Aldorfu, Pentecu și Besineu, care încă dau foarte mult de lucru parochului administrator, totuși numai un preot avem, din care cauza afacerile bisericești ni-se împlinesc numai cu foarte mari scăderi.

Din nepăsarea senatului bisericesc, casele bisericești care ar putea aduce cel puțin 4—500 fl. la an, de un an parte stau goale, parte sunt date gratis, însă nu la vre-un om sărac, ci la un tinér cu venit de 800 fl. la an.

Tot din negrijă aceluia senat, biserica noastră a fost pedepsită din partea Direcționii finanțiale cu 120 fl. pedeapsă de timbre.

Fiindcă scoala noastră confesională nu are puteri didactice deajuns, cea mai mare parte dintre Români își trimit copiii chiar că începători la școale străine.

Școalele străine germane și maghiare sunt cercetate în tot anul aproape de 300 copii români, însă religiunea li-se propune cu foarte mari scăderi, ear' de limba română nime nu se îngrăjește.

Se plâng mai încolo cei 7 locuitori, că întemeiaseră în Martie 1895 o Reuniune de meserie, ale cărei statute ministrul le-a returnat spre oarecare întregire, și acum dela începutul anului de față până azi stau la un domn advocaț neînregisit și nimici mai interesaști de lucru.

Și așa mai departe și alte reale ce ar cere grabnică lecuire și pornire spre mai bine a lucrurilor.

Am dat deocamdată cu toată crucea și blândețea acestei știri, în bună credință că autoritatele bisericești, și inteligenta română din Bistriță vor face cele de lipsă, că plângerile să nu se repeștească și agraveze!

Convocare.

Prin aceasta se convoacă adunarea generală a reunirii învățătorilor gr.-or. români din districtul Zarand pe zilele 29 și 30 Decembrie a. c. în Brad.

La această adunare sunt poziți a participa toți membrii precum și sprigintorii reunirii,

PROGRAMA:

Şedința I. Duminecă în 29 Dec. a. m.

Serviciul divin împreună cu chemarea Duchului Sfânt, după terminarea căruia se

va deschide sedința prin președinte la 10^{1/2} ore a. m. în localul școalei poporale din loc.

2. Constatarea membrilor prezenti.

3. Statorarea programei.

4. Prezentarea de exhibite între cari și raportul general.

5. Alegerea comisiunilor.

Şedința a II-a în 29 Dec. la 2 ore p. m.

6. Constatarea presentilor.

7. Verificarea protocolului ședinței prime.

8. Discuție asupra temei: »Cari temeri sunt normative la premieră elevilor cu oca-

sine examele de vară«.

9. Constituirea reuniei pe un nou per-

iod de 3 ani.

Şedința a III-a Luni în 30 Dec. la 8^{1/2} a. m.

10. Constatarea presentilor.

11. Verificarea protocolului ședinței a două.

12. Prelegere practică din Abecedarul de Ioan Popescu: »d cu ton înmuat« de George Giulia.

13. Prelegere practică din limba maghiară:

»adacticul ca predicat« de Arseniu Duma.

14. Prelegere practică din comput: »multi-

cipațiunea cu multiplicatorul de mai multe cifre« de Maria Cristea.

Şedința a IV-a Luni în 30 Dec. la 2 ore p. m.

15. Constatarea presentilor.

16. Verificarea protocolului ședinței a 3-a.

17. Raportul comisiunilor.

18. Statorarea bugetului pe anul 1896/7.

19. Alegerea unei comisiuni pentru veri-

Convocare.

164 (540) 1—3

Subscriitorii acțiilor institutului de credit și de economii „ZLAGNEANA” societate pe acții în Zlatna se invită prin aceasta, în virtutea §-lui 154 al legii comerciale, la adunarea generală constituantă care se va ține în Zlatna Sâmbătă la 27 Martie st. n. 1897 înainte de ameza la 10 ore, în localul școalei gr.-or.

OBIECTELE:

1. Raportul fundatorilor.
2. Constatarea subscrerii capitalului social.
3. Stabilirea statutelor societății.
4. Constituirea societății cu capital social 100.000 coroane (50.000 fl. v. a.)
5. Alegerea comitetului de supraveghiere.
6. Absolvarea fundatorilor de responsabilitatea normată în § 152 al legii com.

În sensul §-lui 155 al legii comerciale, fiecare acție subscrisă dă un vot, mai mult de 10 voturi însă nime nu poate exercita, iar' subscriitorii pot participa la adunare sau în persoana sau prin plenipotenția.

Din ședința fundatorilor societății pe acții „ZLAGNEANA”, ținută la Zlatna la 12 Decembrie 1896.

George Visia
președinte.

Emanuel Beșa
notar.

Intreprinzător român!

Subscrisul am onoare a face cunoscut onoratului public român din imprejurime, și peste tot din comitatul Hunedoarei, îndeosebi însă onoratelor comitete bisericești și școlare, că iau în intreprindere și îndeplineș zidiri de

Case, școale și biserici,

după ori-ce plan, lucru bun, cu prețuri cât se poate de cinstite, ușoare.

La trebuință gătesc însuși întreg planul de zidire!

Am zidit până acum frumoasele școli din comunele Romos, Romoșel, Balomir, etc. În Orăștie: școala catolică, asilele de copii, sinagoga evreilor, sala de gimnastică a colegiului etc., iar' acum am în intreprindere biserica din Beriu și cea din Câmpuri-Surdur, și alte edificări.

Recomandându-mă binevoitoarei atențuni a publicului nostru și din alte părți, semnez cu multă stima.

146 (541) 3—15

Nicolae Părău,
edificător, în Orăștie.

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un

Stabiliment de flori

și sunt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-si-ce fel de flori!**

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc *îndată* comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte** etc. cu cele *mai moderate prețuri*.

Comandele din afară se efectuesc *îndată* și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.

Elisa Hedwig

florăreasă.

15—26

BUCHETE DE NUNTA

88 (542)

15—26

Se caută un neguțător!

In comuna **Mada** (p. u. Geoagiu, Algyógy) simțindu-se foarte mult lipsa unui neguțător, atragem pe această cale atenția pricepătorilor în ale neguțătoriei asupra acestei comune, de peste 300 familii, unde un neguțător priceput, poate avea un venit anual dela 1200 fl. în sus!

Cu informații mai deaproape servește eventualilor competenți subscrisul:

160 (543) 2—3

Iosif Bogdan,
preot gr.-or.

REVISTA ORĂȘTIEI

127 (544)

LIBRĂRIA

5—

H. Graef în Orăștie (Szászváros)

H. Graef recomandă onor. public librăria sa bogat provăzută cu tot felul de cărți, anume cu: toate cărțile de învățământ, atât pentru școală poporă cât și pentru gimnaziu, precum și tot felul de recuise de școală: caiete și unelte de desen, condeiuri, tăblițe, hârtie, s. a.

Ear' îndeosebi publicului român recomandă frumoasele întreprinderi literare ce apar la București și Craiova în România, și anume: „Biblioteca pentru toți“ sub conducerea d-lui Dumitru Stănescu, editura d-lui Carol Müller în București. Apar în fiecare lună 2—3 volume frumoase ca însăși și neprețuit de bune ca cuprins! Au apărut din ea până acum 89 numeri. A să vedea cari sunt, la »Bibliografie«. Fiecare număr costă **numai 16 cr.**

Asemenea recomandă onoratului public iubitor de literatură publicația numită:

„Biblioteca de popularisare“ ce apare în Craiova. Director Hussar, editor Ralian și gnat Samitca. A publicat până acum 23 volume (vezi »Revista Orăștiei« nr. 16 a. c. la »Bibliografie«). Fiecare volum costă **numai 16 cr.**

În urmă recomandă onoratului public ceea mai nouă publicație, numită: „Biblioteca nouă“ din Craiova, editată de G. Sfetea. Publică volumă de căte 40—50 pagini, de cumpărat și bun, cu **numai 8 er.** fiecare volumă.

Despre tot ce a apărut nou în aceste folosite publicații, »Revista“ vedește pe cetitorii la rubrica „Bibliografie“ ori „Cărți noi“. Totul se poate procura dela librăria mea în Orăștie. La comande prin postă, trebuie adaus, peste preț, un timbru de 3—5 cruceri pentru porto.

La cumpărări mai mari de hârtie și tipărituri se dă rabat însemnat.

Ori-ce cărți, literare ori de știință, românesti, ungurești, nemțești sau în alte limbi, ce nu le-ar avea deja, să procură îndată de această librărie!

ATELIER de TEMPLAR

Drumul ţării Nr. 3.

Casa proprie.

DEPOSIT DE OBIECTE FUNEBRALE!

Subscrisul îmi iau voe să atrag binevoitoarea luare aminte a onor. public din **Orăștie și jur**, asupra bogatului meu magazin cu tot felul de

Mobile de casă

precum: **scaune, paturi, mese, dulapuri, canapele**, etc. ce se află totdeauna gata, ori, la dorință, să gătesc după plac și în grabă!

Îmi recomand mai departe

Depositul de lucruri trebuincioase la înmormântări,

precum:

sicriuri,

de

aramă, nuc,

goron și de

brad,

pomoase ori

simple;

Sunt 19 ani decând am aceste bogate magazine, în casele mele proprii (drumul ţării Nr. 3), ear' acum le-am aranjat și îmbogățit de nou și temeinic!

Rugând onoratul public pentru numeroase comande, ii promit lucru bun cu *prețuri foarte ieftine!*

George Brassai

măsar.

145 (545) 3—15